

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

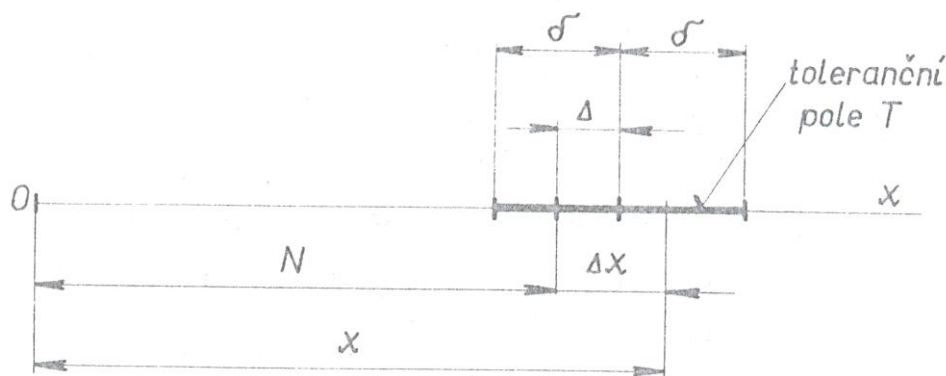
Lektor: Jan Frinta

Přednáška : Princip optimalizace vlastních výrobních nákladů (výpočet hospodárných tolerancí

- použití metody lagrangeova neurčitého multiplikátoru).

Nástin problematiky: Z hlediska výroby montážních celků konkrétně obráběním, má primární význam rozměrová (tvarová, polohová) přesnost a jakost povrchu. Není to úplná charakteristika, ale pro naše optimalizační úvahy zcela postačující. Takto pojímanou přesností je dáno pořadí a počet jednotlivých operací, jejich náročnost co do použité technologie a tím také vyvolaná nákladovost (N).

Pro jednoduchost je možné zavést schéma nepřesnosti rozměru ozn. **N**, viz. obr. 1 a

Obr. 1

Je-li **N** jmenovitý rozměr a **x** rozměr skutečný, pak odchylky Δx se mají pohybovat uvnitř tolerančního pole **T**, které je dáno polohou středu tolerančního pole Δ a polovinou absolutní velikosti tolerančního pole δ . Účelnost schématu použijeme dále.

Pro problematiku závislosti výrobních nákladů **N** na přesnosti výroby můžeme použít demonstrační příklad obrábění válcového povrchu tyčky o ϕ 15 mm a délky 100 mm z oceli o pevnosti 588- 686 MPa. Výroba se realizuje v dávkách 1000 ks.

Charakteristický průběh relativních nákladů na toleranci odvodíme z následující úvahy: je-li

předepsaná přesnost průměru $2\delta = 0,1$ mm, pak stačí taženou tyč v h 11 upichovat na požadovanou délku. Požadovanou přesnost 0,05 dosáhneme soustružením, lepší pak následným broušením až lapováním. Se vzrůstající přesností stoupají náklady progresivně, viz obr. 2.

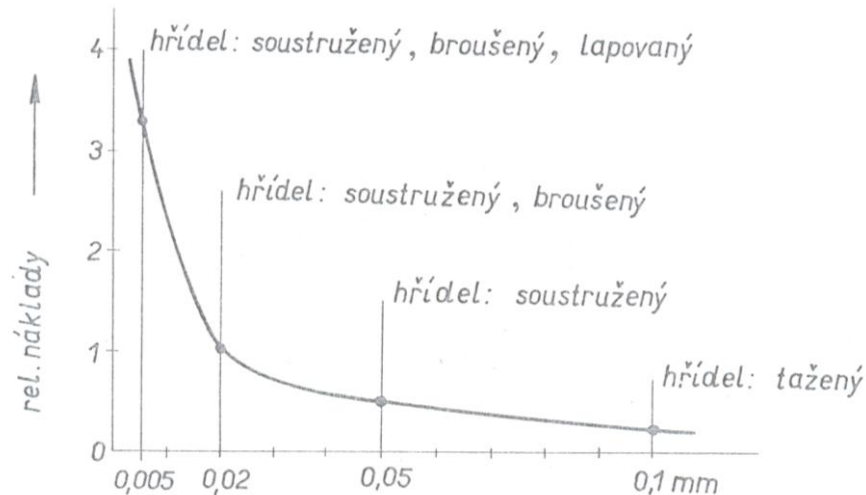
Závislost nákladů na toleranci můžeme vyjádřit analyticky (hyperbolická závislost obr.3).

$$N = a + b \cdot \delta^p$$

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Na obr.2 je graficky znázorněna uvedená závislost s tím, že $a, b > 0$, $p < 0$ jsou konstanty získané z experimentálně zjištěných hodnot vyrovnáním metodou nejmenších čtverců. Pro porovnání jednotlivých technologií se náklady vztahují na určitou stejnou obrobenou plochu výrobku, s výhodou na 1 cm^2 . V prvním, hrubém přiblížení je možné uvažovat za náklady na

jednotlivé technologie pouze jednicové mzdy (samozřejmě velmi zjednodušeně).

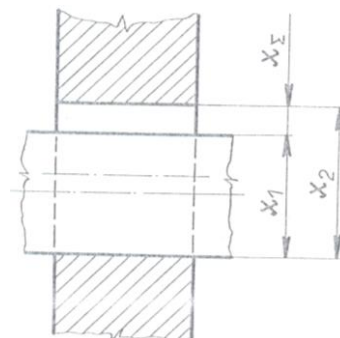

obr.2

V pokračování úlohy předpokládejme, že jedna ze součástí (hřídel) tvoří s pouzdem spojení dle obr. 3. Přesnost spojení je dáno přesností jednotlivých součástí. V našem příkladu je třeba, aby se vůle x_2 ve spojení pohybovala v jistém rozmezí, aby bylo zajištěno např. kapalinné tření. Z obr.3 je zřejmé, že vůle x_2 je s vnějším průměrem čepu x_1 a vnitřním průměrem pouzdra x_2 vázána vztahem: $x_2 = x_2 - x_1$; současně můžeme vyjádřit celkovou odchylku následně

$\Delta x_2 = \Delta x_2 - \Delta x_1$; ve složitějších případech můžeme obecně závislost výsledného rozměru na rozměrech jednotlivých součástí psát ve tvaru funkční závislosti:

$$x_2 = f(x_1, x_2, \dots, x_n).$$

obr.3

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

V další úvaze předpokládáme, že existuje totální diferenciál funkce f , jež obecně vyjádříme následovně :

$$dx_{\Sigma} = \frac{\partial f}{\partial x_1} dx_1 + \frac{\partial f}{\partial x_2} dx_2 + \dots + \frac{\partial f}{\partial x_n} dx_n$$

Nahradíme-li diferenciály malými přírůstky a parciální derivace vezmeme zpravidla ve středu tolerančního pole, pak můžeme psát :

$$\Delta x_{\Sigma} = \sum_{i=1}^n A_i \cdot \Delta x_i, \text{ kde } A_i \text{ jsou pak konstanty. Použijeme-li metody MMM (minima- maxima), tak}$$

střed tolerančního pole Δ_{Σ}

$$\Delta_{\Sigma} = \sum_{i=1}^n A_i \cdot \delta_i, \text{ v uvedeném příkladě t.j. sestavě čepu a pouzdra je } \delta_{\Sigma} :$$

$$\delta_{\Sigma} = \sum_{i=1}^n |A_i| \cdot \delta_i$$

V příkladě spojení pouzdra a čepu je tedy $\delta_{\Sigma} = \delta_1 + \delta_2$, (ovšem $\Delta_{\Sigma} = \Delta_2 - \Delta_1$).

Předpokládejme, že je konstruktérem předepsáno $\delta_{\Sigma} = 0,2$ mm. Pak když přesnost obrábění válcového otvoru pouzdra bude $\delta_2 = 0,1$ mm, tak stačí vyrobít čep s přesností $\delta_1 = 0,1$ mm.

Lze také volit např. $\delta_1 = 0,15$ mm a pak druhý díl vyrobít v $\delta_2 = 0,05$ mm.

Takových možností je nekonečně mnoho, ale na této volbě závisí počet a obsah jednotlivých operací, potažmo nákladovost výroby. Provedeme-li optimalizaci, vypočítáme taková δ_1 a δ_2 ,

aby celková nákladovost byla minimální, ale přitom byla dodržena podmínka výsledné přesnosti spojení.

Z uvedeného můžeme obecně formulovat úlohu tak, že hledáme extrém (minimum) celkové nákladovosti, kde :

$$Nc = N(\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n) = \sum_{i=1}^n a_i + b_i \delta_i^p \rightarrow \text{minimální},$$

přičemž argumenty δ_i jsou vázány omezující podmínkou ve tvaru :

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

$$\sum_{i=1}^n |A_i| \delta_i - \delta_{\Sigma} = 0 ; \quad (\text{omezující podmínka})$$

řešení lze provést *lagrangeovou metodou* neurčitých multiplikátorů a to tak, že vytvoříme funkci:

$$F(\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n) = \sum_{i=1}^n a_i + b_i \delta_i^{p_i} + \lambda \left(\sum_{i=1}^n |A_i| \delta_i - \delta_{\Sigma} \right),$$

kde λ je lagrangeův neurčitý multiplikátor. Pak pro $k = 1, 2, \dots, n$ bude:

$$\frac{\partial F}{\partial \delta_k} = b_k p_k \delta_k^{p_k-1} + \lambda |A_k| = 0$$

z čehož

$$\delta_k = \left(- \frac{\lambda |A_k|}{b_k \cdot p_k} \right)^{\frac{1}{p_k - 1}}$$

v předešlém vztahu pro δ_k není λ známé. Dosadíme tedy δ_k ($k = 1, 2, \dots, n$) do omezující podmínky následně vyjádřené, kde jedinou neznámou je λ .

Zpětným dosazením pak vypočítáme optimální tolerance .

$$\sum_{i=1}^n |A_i| \left(- \frac{\lambda |A_i|}{b_i p_i} \right)^{\frac{1}{p_i-1}} - \delta_{\Sigma} = 0$$

Pro náš uvedený příklad spojení pouzdra a čepu (obr.3), při experimentálně zjištěných konstantách $p_1 = p_2 = -1$, $b_1 = 9$, $b_2 = 4$, lze určit, že $\lambda = 2500$ a pro $\delta_{\Sigma} = 0,1$ mm budou optimální tolerance $\delta_1 = 0,06$ mm a $\delta_2 = 0,04$ mm ($A_1 = -1$, $A_2 = 1$).

V uvedeném analytickém výpočtu optimální rozměrové přesnosti nebyly sledovány požadavky na jakost povrchu a příp. další. Více lze najít např. v literatuře /1/.

Literatura :

/ 1 / Věchet V.: Technologické projekty .Skripta VŠST (TUL) Liberec, 1982, 223 s.

/ 2 / Frinta J.: Technologické postupy .Přednášky TUL –KOM Liberec 2010.